

- stwierdzenie nieważności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów z dnia 12 marca 2018 r. oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 10 listopada 2017 r. na ww. decyzję z dnia 9 sierpnia 2017 r.;
- zasądzenie odszkodowania za poniesione szkody;
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W odniesieniu do decyzji EFSA z dnia 14 lipca 2017 r., by nie zmieniać zaszeregowania skarżącej do grupy AST 6 w postępowaniu w sprawie zmiany zaszeregowania 2017, zarzut pierwszy dotyczy naruszenia mających zastosowanie norm proceduralnych, a konkretnie zasad dopuszczalności zarzutów, naruszenia obowiązku uzasadnienia i przeinaczenia materiałów zawartych w aktach sprawy. Drugi zarzut dotyczy naruszenia mających zastosowanie ram prawnych (art. 54 regulaminu pracowniczego, decyzji z dnia 22 kwietnia 2008 r. i wytycznych z dnia 30 czerwca 2010 r.), naruszenia norm dotyczących środków dowodowych oraz obowiązku uzasadnienia.

W odniesieniu do decyzji EFSA z dnia 9 sierpnia 2017 r. o nieprzedłużeniu umowy o pracę skarżącej, zarzut pierwszy dotyczy naruszenia decyzji z dnia 8 grudnia 2012 r. Zarzut drugi dotyczy naruszenia obowiązku dbałości oraz instrukcji z dnia 7 marca 2017 r. oraz przeinaczenia materiałów zawartych w aktach sprawy. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia pojęcia oczywistego błędu w ocenie i nadużycia władzy, przeinaczenia materiałów zawartych w aktach sprawy i naruszenia norm dotyczących środków dowodowych.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 30 kwietnia 2020 r. – JG reprezentowany przez przedstawicieli ustawowych MI i LH i in. / OP jako zarządca masy upadłościowej Azurair GmbH

(Sprawa C-188/20)

(2020/C 271/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: JG, LH, MI i NJ reprezentowani przez przedstawicieli ustawowych MI i LH

Druga strona postępowania odwoławczego: OP jako zarządca masy upadłościowej Azurair GmbH

Przy udziale: alltours flugreisen gmbh

Pytania prejudycjalne

1. Czy pasażer posiada „potwierdzoną rezerwację” w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾, jeżeli otrzymał od organizatora wycieczek, z którym pozostaje w stosunku umownym, „inny dowód” w rozumieniu art. 2 lit. g) rozporządzenia nr 261/2004, na podstawie którego przyrzeczono mu przewóz określonym lotem, zindywidualizowanym przez miejsce odlotu i przylotu, czas odlotu i przylotu oraz numer lotu, przy czym organizator wycieczek nie dokonał rezerwacji miejsca na ten lot u danego przewoźnika lotniczego i nie otrzymał od tego przewoźnika potwierdzenia takiej rezerwacji?
2. Czy przewoźnika lotniczego należy uznać w stosunku do określonego pasażera za obsługującego przewoźnika lotniczego w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia nr 261/2004 już wówczas, gdy pasażer ten pozostaje wprawdzie w stosunku umownym z organizatorem wycieczek, który przyrzekł mu przewóz określonym lotem, zindywidualizowanym przez miejsce odlotu i przylotu, czas odlotu i przylotu oraz numer lotu, jednak organizator wycieczek nie zarezerwował miejsca dla tego pasażera, a tym samym nie doszło do nawiązania stosunku umownego z przewoźnikiem lotniczym w odniesieniu do tego lotu?

3. Czy „planowy czas przylotu” w rozumieniu art. 2 lit. h), art. 5 ust. 1 lit. c), art. 7 ust. 1 zdanie drugie i ust. 2 rozporządzenia nr 261/2004 dla celów odszkodowania z powodu odwołania lub dużego opóźnienia w przylocie może wynikać z „innego dowodu”, wystawionego pasażerowi przez organizatora wycieczek, czy też w tym zakresie należy oprzeć się na bilecie w rozumieniu art. 2 lit. f) rozporządzenia nr 261/2004?
4. Czy ma miejsce odwołanie lotu w rozumieniu art. 2 lit. l) i art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, gdy obsługujący przewoźnik lotniczy przekłada lot zarezerwowany w ramach imprezy turystycznej o co najmniej dwie godziny i dziesięć minut wcześniej w tym samym dniu?
5. Czy obsługujący przewoźnik lotniczy może pomniejszyć odszkodowanie przewidziane w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 261/2004 na podstawie art. 7 ust. 2, jeżeli przedział czasowy, w ramach którego dokonano przełożenia lotu na wcześniejszą godzinę, mieści się w przedziałach czasowych wskazanych w tym ostatnim przepisie?
6. Czy powiadomienie przed rozpoczęciem podróży o przełożeniu terminu lotu na wcześniejszą godzinę stanowi ofertę zmiany planu podróży w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 261/2004?
7. Czy art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 261/2004 nakłada na obsługującego przewoźnika lotniczego obowiązek powiadomienia pasażera o tym, od kogo – ze wskazaniem dokładnej nazwy i adresu przedsiębiorstwa – i w jakiej wysokości, z podziałem na kwoty w zależności od odległości lotu, może żądać zapłaty i ewentualnie, jakie dokumenty powinien dołączyć do swojego żądania?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf
(Niemcy) w dniu 6 maja 2020 r. – Eurowings GmbH / Flightright GmbH**

(Sprawa C-196/20)

(2020/C 271/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Eurowings GmbH

Druga strona postępowania odwoławczego: Flightright GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy pasażer posiada „potwierdzoną rezerwację” w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 (¹), jeżeli otrzymał od organizatora wycieczek, z którym pozostaje w stosunku umownym, „inny dowód” w rozumieniu art. 2 lit. g) tego rozporządzenia, na podstawie którego przyrzeczono mu przewóz określonym lotem, zindywidualizowanym przez miejsce odlotu i przylotu, czas odlotu i przylotu oraz numer lotu, przy czym organizator wycieczek nie dokonał rezerwacji miejsca na ten lot u danego przewoźnika lotniczego i nie otrzymał od tego przewoźnika potwierdzenia takiej rezerwacji?
2. Czy przewoźnika lotniczego należy uznać w stosunku do pasażera za obsługującego przewoźnika lotniczego w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia nr 261/2004 już wówczas, gdy pasażer ten pozostaje wprawdzie w stosunku umownym z organizatorem wycieczek, który przyrzekł mu przewóz określonym lotem, zindywidualizowanym przez miejsce odlotu i przylotu, czas odlotu i przylotu oraz numer lotu, jednak organizator wycieczek nie zarezerwował miejsca dla tego pasażera, a tym samym nie doszło do nawiązania stosunku umownego z przewoźnikiem lotniczym w odniesieniu do tego lotu?